

ពាក្យកាព្យប្រដៅជនប្រុសស្រី

១

ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះសម្មា	សម្ពុទ្ធណាៗក្នុងត្រៃភព
ចំរើនកម្មដ្ឋានក្រោមពោធិ៍ម្លប់	ខ្ញុំសូមគោរពនមស្សការ។
ព្រះចមប្រកពិននវិន្ទុវិទ្ធិ	ជាម្ចាស់ជីវិតលើសិរសា
សូមថ្វាយបង្គំព្រះករុណា	សូមទ្រង់មេត្តាប្រោសប្រណី។
អោនកាយថ្វាយបង្គំប្រណាម្យនីក	សូមក្រើនរំលឹកវាស្ត្រប្រុសស្រី
ធ្លាប់ជ្រកទីពឹងព្រះបារមី	អោយរៀនបាលីទៅបរលោក។
សរណគមន៍បីអោយប្រតិបត្តិ	កំចាយកំចាត់ក្តីទុក្ខសោក
រូបយើងសព្វថ្ងៃថ្លៃមិនថោក	បានមកភពភាន់ទាន់សាសនា។

៥

ផ្លូវប្រេតនរកទៅញឹកញយ	គួរកុំបណ្តោយតាមតណ្ហា
គួរគិតសង្ខេបយាត់សង្ខារ	សង្ឃឹមព្រះសិអាវ្យនឹងមកត្រាស់។
ជម្ងឺទ្វីបនេះធំបំផុត	មួយម៉ឺនយោជន៍គត់ដំណែលព្រះ
សត្វស្លាប់តាមកម្មមិនចាំបាស់	អាយុខ្លីណាស់ត្រាស់កុសល។
រូបំ អនិច្ចំ អនត្តា	កើតរូបកាលណាកម្មតាមដល់
តាមដានដរាបបាបអោយផល	បាបខ្លះសេសសល់ពីនរក។
ខ្លះមកអំពីប្រេតតិវិច្ឆាន	ខ្លះមកពីស្ថានសួគ៌សោយសុខ
វេរតាមរកបានឃើញមុខ	ចុះមករងទុក្ខទទួលកម្ម។
អ្នកធ្លាក់ទៅរងនរកប្រេត	ដើមហេតុពីព្រោះដាច់សីល៥
ទឹកក្តៅខ្លះដេកទៅដេកត្រាំ	រាប់លានកោដិឆ្នាំទំរាំរួច។

១០

មកកើតជាមនុស្សស្ថានកណ្តាល
ប្រពន្ធកូនគេនៅតែលូច
ស្រាវីតតែផឹកអោយស្រវឹង
ស្រែកឃ្លានបំពានធ្វើលើច្បាប់
ពិតមែនជាមិនលឺព្រះអាស្ន
ទទួលរំពេចភ្លេចមិនចាំ
កើតមកពូជពង្សពេញជាមនុស្ស
សំលាប់រូបសត្វអិតគិតក្រែង
សំលាប់មិនថាសត្វឈ្មោលញី
ទទួលសីលភ្លើធ្វើអោយភ្លាត់

មិនរាងមិនចាលដល់តិចតួច
សត្វធំសត្វតូចវិតសំលាប់។
គុណទោសមិនដឹងប្រឹងចាក់កាប់
មិនស្តាប់ពុទ្ធដីកាព្រះអង្គផ្តាំ។
ព្រះសង្ឃទ្រង់ប្រោសអោយសីស៥
ប្រព្រឹត្តសាងកម្មមិនព្រមលែង។
សេចក្តីត្រូវខុសចាំជាក់ស្តែង
បំពេញរូបអែងអោយធំធាត់។
យកសាច់មកស៊ីអោយឆ្ងាញ់មាត់
លក់សត្វអោយប្រាត់មេប្រាត់កូន។

១៥

ប្រាត់គូកំសត់វដ្តសង្សារ
ពុំនោះលក់បងបំបែកម្ហូន
ខ្លះទៅនរកមិនទាន់មក
ជវនសង្ខារលប់វិលវល់
កម្មកិតតាមខ្លួនមិនដែលឃ្លាត
សត្វជ្រូកមាន់ទាគេចាក់កាប់
សត្វគោក្របីដំរីសេះ
គេកាប់លក់សាច់ផ្តាច់សង្សារ
រូបខន្ធរលត់រលាយទៅ
វេទនាសញ្ញានឹកស្រែកឃ្លាន

ដូចលក់ដីតាលក់ដីដូន
ឯងឺតឈឹងសូន្យមើលមិនយល់។
ខ្លះឃ្លាតទៅជ្រកពូកអសុរ
អំពល់តែកើតស្លាប់កើតស្លាប់។
គ្រប់ប្រាំរយជាតិមិនដែលឆាប់
សំរាប់គេស៊ីជាអាហារ។
គេជិះគេទឹមជាធម្មតា
រកចិត្តមេត្តាករុណាគ្មាន។
សល់នៅសង្ខារនិងវិញ្ញាណ
សន្និដ្ឋានថាដូចអ្នកមានគុណ។

២០

សត្វញីសត្វឈ្មោលអន្ទោលទុក្ខ

ជាតិមកពីរងទោសទុក្ខធ្ងន់

ជ្រុកគោក្របីនៅតូចស្មៅ

បើគិតអោយសព្វគ្រប់កន្លែង

អ្នកពឹងនិងអ្នកធ្វើដៃដល់

បញ្ជីទាំងពីរឈ្មោះមិនបាត់

មិនមានអ្នកណាធ្ងន់ណាស្រាល

មានលោកយមរាជរាជសភា

បញ្ជូនអ្នកធ្វើចុះនរក

ទិញសត្វស្លាប់រស់ទោះឈ្មោលញី

២៥

អ្នកមួយទិញស៊ីមិនរួចខ្លួន

អណ្តែងក្រាញ់ឆ្កោរដៀបរស់ផ្នក់

ឃើញច្បាស់ជារស់មិនទាន់ងាប់

រកខ្យល់ច្រលោតដោតញ័រដៃ

អាទេវបន្ទូរលែងមិនបាន

ទំលាក់អោយជ្រៅរងទុក្ខសោក

អ្នកទៅឃើញត្រីនៅបំរះ

អ្នកនេះត្រូវលែងអោយទៅវិញ

អោយជូនខ្លាចក្រែងរង្វេងផ្លូវ

បើកក្រាំងសៀវភៅកត់ឈ្មោះទុក

អាពុកវីម្តាយពីជាតិមុន

ក្រែងស៊ិនទៅលើសាច់ញាតិអែង។

គេក្រៀកវះក្រៀវឃើញស្តែងៗ

ជូនក្រែងជាតិមនុស្សមកជាសត្វ។

ចៅក្រមអកុសលជំនុំកាត់

គេចាត់ធ្វើទោសទាំងអស់គ្នា។

យម្ពបាលវះក្រៀវគ្រប់វេលា

ជំនុំគិតគ្នាមើលបញ្ជី។

ជំនុំឃុំទុកអ្នកទិញស៊ី

ទាំងពីរចំណែកចំណាំមុខ។

ត្រឹមអែត្រឹមអូនយូនដូរលក់

ចង់ទិញស្មៅជ្រក់ទៅតថ្លៃ។

អង្គុយបង្គប់អោយយូនដៃ

ឃើញក្បួយស្រាប់ៗមិនទិញយក។

ត្រូវច្រំធាក់ច្រានអោយជ្រុលជ្រក

លែលកអ្នកទោសរឿងអ្នកទិញ។

វេទនាចិត្តណាស់ប្រាសដើរចេញ

មានសែហ្វលីញតិញក្នុងនរក។

ត្រូវមើលខុសត្រូវគ្រប់ភូមិស្រុក

បញ្ជីពីរមុខបាបនិងបុណ្យ។

៣០

ប្រគល់យមរាជយមុបាល

ដាក់ស្រាលដោយស្រាលធ្ងន់ដោយធ្ងន់

អ្នកសាងមគ្គុផលស្គាល់ទោសគុណ

ទៅសោយសុខមុនតាមទុនទាន។

អ្នកសាងធុនទាបភាពអកុសល

មិនចង់បានផលស្មគំនិព្វាន

ប្រព្រឹត្តអាក្រក់រកល្អគ្មាន

មិនហ៊ានកាន់សីលថាខ្លាចដាច់។

មិច្ឆាទិដ្ឋិចូលពេញទី

បញ្ជីសំរាំងតាំងសំរេច

ចុះរង្សអាជីវករក្នុងស៊ីអាច

ព្រោះពោលបង្កាច់ព្រះពុទ្ធិកា។

រថីទុច្ចរិតមានគ្រប់យ៉ាង

ទានសីលមិនសាងអាងជីកស្រា

លីលោកសំដែងធម៌ទេសនា

ពិរោះពិស្តារមិនដឹងស្តាប់។

អស់យើងគួរស្តាយជាតិកំណើត

សំណាងមកកើតក្នុងភទ្ទកប្ប

អគារិន័យព្រះប្រញប្ត

ជាវិសគល់ច្បាប់គួររក្សា។

៣៥

សីល៥ ចងចាំអោយប្រាកដ

កុសលកម្ម២១០ប្រការ

កុំឈ្លោះប្រកែកពីធម៌អាថ៌

ប្រកាន់សាសនាអោយប្រាកដ។

កើតមកជាមនុស្សមានសខ្មៅ

មានប្រាជ្ញមានខ្លៅមានក្រខ្សត់

មានខ្លាំងមានខ្សោយដោយបែបបទ

សន្មតថាល្អក៏មិនបាន។

ជម្ងឺទ្វីបនេះមនុស្សកម្មក្រាស់

ព្រះពុទ្ធតែងត្រាស់មិនដែលខាន

ហេតុនេះមហាជនទាំងប៉ុន្មាន

សំរាកសំរាន្តសំរួលចិត្ត។

បំណាច់សម្តេចព្រះទ្រង់ញាណ

កាលហៀបនិព្វានមានកំរិត

ផ្កាមហាអានន្ទអោយអាណិត

អានុជអ្នកប្រើតប្រោសសត្វផង។

សត្វផុងទសក្នុងជ្រោះជ្រាំជ្រៅ

តថាគតទៅនាំចំលង

ដាក់ដល់និព្វានអស់ហ្មត់ហ្មង

រួចពីចំណងវដ្តសង្សារ។

៤០

នៅសល់សង្ស័យសត្វខាងក្រោយ
អាណិតសត្វណាស់ណាអ្នកណា
ព្រះអាស្នៈព្រះអង្គល្អមស្រណោះ
ប្រះខ្នងដេកលើកកន្ទួលខ្នើយ
ខ្លួនខ្ញុំកំណើតរាស្ត្រអ្នកស្រែ
កាលមោហ៍បាំងបិទងងឹតស៊ិន
មិនស្មោះត្រូវចចតុរាបាយ
ខ្ញុំជូនដំណឹងតាមដំណើរ
ជាតិក្រោយកុំអោយខ្ញុំល្ងីល្ងើ
ប្រឹងស្ទុះអោយរួចពីអន្លង់

នន្ទងើយទុកអោយព្រះសិរិអារ្យ
តថាគតជិតនិព្វានហើយ។
សប្បុរសទាំងអស់កុំកន្តើយ
កុំស្ងៀមមាត់ឡើយរំលឹកគុណ។
ខូចខិនខ្លិលដែរពីកាលមុន
ធ្វើបាបនិងបុណ្យទាំងស្រើ។
អស់លោកទាំងឡាយកុំសរសើរ
ព្រោះខ្ញុំគ្រាន់បើជាអ្នកល្ងង់។
ជាតិនេះចាស់ស្ទើរខ្ញុំប្រឹងស្ទង់
ភ័យភិតខ្លាចផុតទៅក្នុងភក់។

៤៥

ក្នុងភពសង្សារខ្ញុំសង្ស័យ
ម្យ៉ាងទៀតខ្ពើមជាតិអាជីវក
ច្រើនល្មើសបន្ទូលបន្ទោសព្រះ
ខ្ញុំសូមស្មាលាទោសពីមុន
អោយបានទាន់ត្រូវព្រះសិរិអារ្យ
ព្រះអង្គទេសនាទ្រង់ប្រោសសត្វ
បំណាច់ខ្ញុំផ្សាយច្បាប់រំលឹក
ធ្វើបុណ្យចែកផលដក់ខ្ញុំផង
សប្បុរសប្រុសស្រីគប្បីស្តាប់
អោកាសអោយគិតប្រិតប្រាថ្នា

សព្វថ្ងៃខ្ញុំភ័យខ្លាចនរក
ជាតិល្មោភហូបល្មក់ព្រោះល្មើសគុណ។
ខ្ញុំភ័យខ្ញុំណាស់ក្រែងខ្ញុំស៊ិន
សូមបុណ្យជួយបាំងបាបអោយបាត់
អោយបែកប្រាជ្ញាឆ្លាតបរមត្ថ
សូមលុះអរហត្តដូចបំណង។
អស់លោកជួយនឹកសច្ចាផ្សង។
នឹកឈ្មោះម្តងៗដូចធម្មតា។
ឈ្មោះច្បាប់កន្លងព្រះអាង្គារ
ទាន់ព្រះសិរិអារ្យទាំងប្រុសស្រី។

៥០

កុំរៀនព្រហ្មើនប្រហែសធ្វេស
អោយមានបារម្ភភ្នាក់ស្មារតី
ជាតិមនុស្សជាន់ខ្ពស់ពីបុរាណ
បានគ្រងរងគ្រាប់ព្រះពុទ្ធដីកា
យើងទានតែត្រឹមពាក្យបណ្តាំ
កិច្ចការកងកម្មចាំមិនអស់
នេះចប់ចំណែកខាងបាសក
រំពឹងក្រែងចូលព្រះសិអាជ្ជ
ព្រះចមច្រកពង្សមុនីនាថ
ទ្រង់សោយសម្បត្តិសំបើមបុណ្យ

កើតក្នុងប្រទេសរាជបុរី
សីល្បា ប្រាំបីខំសិក្សា។
គេបានជួបដាក់ឃើញភក្ត្រា
បានលុះសោតាអរហត្តហោះ។
បណ្ឌូលសីល៥ដាក់កេរ្តិ៍កោះ
របស់វិសគល់គួររក្សា។
កុំធ្វើអាក្រក់រាល់រូបបា
នមស្សការគោរពរំលឹកគុណ។
កំពូលផុតជាតិជាងមហាជន
សំបូណ៌លើសលន់លុបលោកា។

៦០

លោកក៏យងើងហើយគួរកោតខ្លាច
គួរស្តាប់ព្រះរាជអាង្គារ
ព្រះទ័យទ្រង់ត្រេកស្រលាញ់សង្ឃ
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ប្រិតប្រាមប្រញប្ត
ចែកចេញជាកងសិក្ខាបទ
មិនអោយមានមោះហ្មងមន្ទិល
បាណាអទិន្នាជាបឋម
លោកសង្ឃអិលូរកាន់មិនសព្វ
បន្តិចលុយកាក់សំដាត់
បាសកធ្វើទានគ្មានអារម្មណ៍

ទ្រង់មានអំណាចព្រះចេស្តា
បន្ទូលត្រួតត្រាគួរត្រងត្រាប់។
ប្រមាណសែនអង្គក្នុងភទ្ទកប្ប
ឈ្មោះច្បាប់បាដិមោក្ខសំរសីល។
កំណត់ពីរយម្ភៃប្រាំពីរ
អ្នកបូសកុំខ្ជិលកាន់អោយខ្ជាប់។
ជាតិរូបទៀតផ្សំត្រូវជាដប់
កាន់ក្នុងបន្ទប់លាយបន្តិ។
ទោសត្រូវអាបត្តិលាក់សំដំ
សន្សំតែទ្រពក្តៅក្រហាយ។

៦៥

ប្រសិនបើកាន់ច្បាប់ព្រះពុទ្ធ
បើចេះខ្លាចក្រែងមិនក្លែងក្លាយ
លោកសង្ឃគ្រប់វត្តមានធំតូច
បរិស័ទក្រោលទោសគ្រូអុបជ្ឈាយ៍
បាដិមោក្ខពីររយម្ភៃប្រាំពីរ
កងបាចិត្តិយនិងទុក្ខដ
កងបាចិត្តិយកៅសិបពីរ
បើចេះហើយចាំអោយមាំមួន
ប៉ុន្តែសិក្ខាមិនសូវចាំ
ត្រង់ណាដែលដឹងជាខ្លួនខុស

មិនមានធម្មយុត្តិមហានិកាយ
សមសុខសប្បាយមិនទាស់គ្នា។
សង្ឃខ្លះខិលខូចសង្ឃខ្លះជា
មានពាក្យនិទ្ទាតែរាល់វត្ត។
អ្នកល្ងង់ហើយខ្ជិលចាំមិនស្អាត
ចូលមាត់ចូលកមិនដឹងខ្លួន។
និស្សត្តិយសាមសិបបារាជិកបួន
ល្អបរិសុទ្ធសូនមិនសាយសុស។
ចំណាំត្រង់ណោះចោលត្រង់ណោះ
ហ៊ានឈ្លោះពីព្រោះគេមិនដឹង។

៧០

សង្ឃាទិសេសប្រហែសបាន
បើធ្លប់សង្រួមអោយយ៉ាងតឹង
អិន្ទ្រិយប្រាំមួយនាំអោយភ្លាត់
អិន្ទ្រិយត្រចៀកភ្នែកច្រមុះ
សោតិន្ទ្រិយោសូរតិចខ្លាំង
ជីវិត្រិយាពោលនាយអាយ
បរិស័ទអាបត្តិទុក្ខដញឹក
ទ្រព្យក្នុងសំបាច់សំបូណ៌ហៀរ
ទ្រព្យសង្ឃជាដើមគឺចំណាំ
អាបទុកខ្លះខ្លាំងក្រែងមិនគ្រាន់

ដប់បីសន្តានប្រមាណថ្លឹង
មិនអរមិនខឹងមិនខាតខុស។
បាចិត្តិយទុក្ខដលាយចំរុះ
ភ្នែកមើលណោះណោះឃើញសុសសាយ។
ចក្ខុត្រិយឃើញជិតឆ្ងាយ
សើចលេងសប្បាយចំអន់គ្នា។
បារាជិកច្រើនណាស់តែអុបជ្ឈាយ៍
ត្រូវទោសអទិន្នាគរុកណ្ណ។
អវហារម្ភៃប្រាំចាំគ្នេរគ្នាន់
អវហាប្រាំជាន់បារាជិក។

៧៥

ម្យ៉ាងទៀតទ្រព្យសង្ឃក្នុងចំណែក

គ្រឿងយាវជីវិតកាលិក

ម្យ៉ាងទ្រព្យគេហៃចូលវិហារ

គេវេរបាលីមានខ្លីដែរ

ប្រកាសប្រគេនជំនុំសង្ឃ

លោកសង្ឃសាធុគ្មានសល់ម្នាក់

ខ្ញុំបាទតែងតាមខ្ញុំចេះចាំ

នេះសុទ្ធតែសីលផ្លូវអន្តរាយ

ពីព្រោះអិទ្ធិយ័ទាំង៦

លោកោមោហោបាំងជិត

៨០

សូមទានសន្តោសសំដែងច្បាប់

ខ្លួនខ្ញុំសូមសុំបរិវារណា

ខ្ញុំមិនមានពោលពាក្យបង្គាប់

តំរូវតែតាមច្បាប់ព្រះអង្គ

កាលអង្គសំដេចព្រះចមភព

ប្រកាសប្រាកដបទសិក្ខា

ភិក្ខុភិក្ខុនីអស់អរហន្ត

ព្រះធម៌វិន័យកុំអោយបាត់

ក្រោយនោះព្រះអង្គចូលនិព្វាន

មិនមានអ្នកណាដាក់ទូ

កិបទុកមិនចែកអោយលោកភិក្ខុ

ទុកខ្លួនល្ងាចព្រឹកម៉ៅតែអែង។

បាសកបូជាដល់គម្លែង

គេតែងនឹងថាសង្ឃស្ស។

ចំពោះគ្រប់អង្គថាទេមៈ

សង្ឃរាជទុកដាក់មិនចែកចាយ។

អវហារម្តែប្រាំបែបបរិយាយ

លោកសង្ឃទាំងឡាយកុំប្រព្រឹត្ត។

លោកណាមិនព្រួយមិនប្រុងគិត

សិស្សមានគំនិតមិនហ៊ានថា។

ព្រះសង្ឃកុំចាប់ចងទោសា

ប្រោសប្រាណមេត្តាគ្រប់បណ្តាសង្ឃ។

ខ្លាចសីលលោកដាច់ខ្ញុំតំរង់

ព្រះអាស្នត្រឹមត្រង់ត្រូវមាត្រា។

បន្ទូលប្រារព្ធគ្រប់ប្រការ

ប្រញប្តប្តេជ្ញាមហាបរិស័ទ។

អានន្ទមិនទាន់បានអរហត្ត

ប្រយ័ត្នអោយគង់ប្រយោជន៍យូរ។

អរហន្តហោះធុរានមានជាគ្រូ

ទេសនាបង្ហូរពីព្រះអាស្ន។

៨៥

ព្រះអគ្គសារីក្របព្រះអង្គ

ព្រះទ័យស្រោចស្រង់ទ្រង់សន្តោស

សំដែងធម៌អាថិមេត្តាប្រោស

បាបបុណ្យគុណទោសនិងសីលទាន។

ឈ្ងងយល់ថាធម៌នឹងសូន្យស្ងាត់

អហន្តអរហត្តចូលនិព្វាន

សង្ឃសេក្ខបុគ្គលមិនទ្រង់ញាណ

មិនមានអ្នកណាតែងទុក។

ព្រះធម៌ប្រាំបីម៉ឺនបួនពាន់

ស្រេចលើអានន្ទចាំទំនុក

ដំនែលព្រះអង្គដឹងគ្រប់មុខ

ជម្រុកធម៌អាថិមហាអានន្ទ។

ជាព្រះអនុជអាណិតសត្វ

ក្រែងបាត់បិដកមិនគ្រប់គ្រាន់

ព្រះធម៌ប្រាំបីម៉ឺនបួនពាន់

គ្មេរគ្មានខ្លះខ្លែងចាត់ចែងចារ។

ចេះចប់អភិធម្មចាំរហូត

វិន័យព្រះសូត្រ ៥ប្រការ

ប្រកាសអស់អង្គអរហន្តា

បិដកអែណាជាវិសគល់។

៩០

បមត្តព្រះសូត្រអានន្ទចាំ

វិន័យទាំង៥ អុបាលីយល់

អរហន្តទាំងអស់កើតរល់

អំពល់អីពីរឿងធម៌អាថិ។

ព្រះបាទអជាតៈសត្រូវ

ជួយគិតតម្រូវព្រះសាសនា

សម្មតិអោយឈ្មោះហៅក្សត្រា

ព្រោះព្រះមហាក្សត្រីយចូលគំនិត។

និយាយអោយដឹងដើមកំណើត

កកើតអក្ខរាចារស្លឹករិត

បកប្រែបាលីសេចក្តីពិត

ពិនិត្យត្រឹមត្រូវតាមពុទ្ធដីកា។

ទសជាតក៏ទាំង១០មានគ្រប់វត្ត

ប្រែត្រូវប្រាកដព្រះគាថា

ព្រះធម៌សូត្រមន្តវិសូត្រដារ

អ្នករៀនអក្ខរាចារចំណែក។

ចំណេះចំណាំចាំដោយខ្លួន

ខ្លះរៀនមានក្បួនចាស់ចារចែក

ហ៊ានភ្នាល់ព្រោះអាងឃើញនិងភ្នែក

កើតឈ្មោះប្រកែកប្រកួតខឹង។

៩៥

ប្រកាន់តែខាងខុសរហូត
អាងចេះតែ ក កា ប៉ុណ្ណឹង
ក្តៅណាស់ពីរឿងយោជាយោ
ថាធ្លាប់យោនាពីខ្មោចអូរ
អ្នកម្ខាងអាងស្រះតូប្រាំបី
ជុំតូមេសូត្រប្រឹងប្រែប្រឹក
អ្នកបួសគ្រប់វត្តគ្រប់នគរ
បើ ស ជើង ម រាប់ ស្មស្មា
កុំល្ងង់ទាល់ដាច់ធ្លាប់មិនដឹង
ខ ដាក់ជើង ម ពីបុរាណ

មិនរៀនមេសូត្រអោយចេះដឹង
ខំប្រឹងចំអើតអូតខ្លួនត្រូវ។
តំលើងភ្នែកស្លោមុខក្រញូរ
អិលូរយ៉ោណាមិនសុខចិត្ត។
អោយដឹងបាលីជាកំរិត
ព្រោះត្បិតអោយត្រឹមត្រូវមាត្រា។
ស ដាក់ជើង ល រាប់ស្មស្មា
នាក់មានប្រាជ្ញាល្មមស្តាប់បាន។
បើខឹងខ្ញុំឃាត់ថាអោយខាន
ក្មេងតូចប៉ុន្មានស្គាល់ ខ្មុខ។

១០០

ជាតិរាស្ត្រចាស់ក្មេងកុំចិត្តខ្លាំង
ដើមហេតុអំពីព្រះករុណា
ទ្រង់ចាំទំនៀមពីបុរាណ
បំណាច់ធ្វើស្តេចគ្រងផែនដី
ព្រះកាយពលមិនរលំរែក
ចូលទែនបន្តិទីបន្ទប់
មេត្តាប្រោសប្រាណអ្នកមានស័ក្តិ
ទ្រង់ត្រួតស្រ្តីស្ម័ស្រីង្ការ
ព្រះទ័យមេត្តាសព្វមនុស្សសត្វ
ព្រះកាយប្រកបគង់ស្រណុក

គួរខ្មាសបារាំងអ្នករាជការ
អោយសាងសាលាប្រែបាលី។
ហើយបានជំនុំព្រមកុងរឿយ
ទិសទាំងប្រាំបីរំពៃគ្រប់។
ព្រះទ័យរំលែកទាំងថ្ងៃយប់
បន្ទូលមិនឈប់រាល់វេលា។
ប្រទានលុយកាក់គ្រប់ភ្នាក់ងារ
ក្រែងគ្រុនរងារមិនបានសុខ។
សោយរាជសម្បត្តិសំបើមស្តុក
ព្រះទ័យវិតក្កជាធម្មតា។

១០៥

មួយព្រួយនឹងអាបព្រះនគរ
បីត្រូវសលោកសង្ឃកាន់សិក្ខា
នឿយណាស់ព្រះនេត្រព្រះកាណិ
ដាស់តឿនបំភ័យពួកកុលបុត្រ
បានចេញប្រកាសដាក់ប្រាកដ
លោកសង្ឃមិនត្រូវស្រែបសប្បាយ
មិនត្រូវចំពោះស្តាប់តន្ត្រី
កុំដើរភ្លើងមើលអុំទូក
បើមានត្រូវកិច្ចដើរយប់ថ្ងៃ
កុំដើរទឹមស្នាទៅណាៗ

ពីព្រួយនឹងពព្រះសាសនា
សង្រួមកិរិយាមិនបរិសុទ្ធ។
ព្រះអាស្នត្រួតត្រាច្រើនបំផុត
អោយប្រុងលំអុតសង្រួមកាយ។
ប្រគេនគ្រប់វត្តនោះជិតឆ្ងាយ
អស់ល្បែងទាំងលាយគ្រប់ចំពូក។
កុំបីមើលរាំរានាំភ្លុក
អ្នកបួសធ្វើលោកមិនត្រូវការ។
សង្ឃបងនិស្ស័យចាស់វស្សា
អ្នកចេះសិក្ខាគេទាស់ភ្នែក។

១១០

លោកនេនកុំសុំលុយចិនបាយ
គ្រឿងម្ហូបចំណីបាសកចែក
របស់បាសកគេប្រគេន
ចិញ្ចឹមជីវិតនិងបាយទឹក
លោកណាត្រឹមត្រូវមិនសូវខុស
លោកណាមិនចេះកុំវះរៀន
ពីព្រោះព្រះអង្គបានផ្តាំធ្វើ
ព្រះមហាចមពង្សទ្រង់ជំពាក់
ពីត្រឹមនោះរៀងដរាបមក
ប៉ុន្មានរាជ្យហើយមិនដឹងថា

បិណ្ណបាតតែបាយម្នាក់១វែក។
កុំស្តាយពុនវែកវាថោករិក។
ប្រគល់លោកនេនបានលោកភិក្ខុ
បិណ្ណបាតតែព្រឹកយប់សូត្ររៀន។
ស្ងៀមស្ងាត់ទៅចុះកុំអន់អៀន
ពាក្យប្រៀនប្រដៅអោយផ្អើលភ្ញាក់។
វិន័យស្ថិតលើស្តេចមហាចក្រ
ចំពោះធុរៈនឹងសាសនា។
ដល់ស្រុកគោកឆ្លុកមានសាវតារ
ដល់មកករុណាយើងសព្វថ្ងៃ។

១១៥

ហេតុនេះលោកសង្ឃប្រុងពិនិត្យ
ផ្ទៀងមើលសិបដូកវិនិច្ឆ័យ
លោកសង្ឃចាស់ខ្ចីតប្បីស្តាប់
បង្គំថ្វាយដល់ព្រះករុណា
ក្រែងជួបប្រទះពាក្យឆ្គាំឆ្គង
សូមទានសន្តោសអត់ទោសពៃ
ព្រះសង្ឃទាំងអស់ទោះតូចធំ
ពាក្យខ្ញុំមិនមានពោលប្រមាថ
ខ្ញុំពោលតែលោកធ្វើអាក្រក់
ហេតុនោះខ្ញុំសូមបរាវណា

សៀវភៅស្លឹកវិតមានរាល់ដៃ
បើនៅសង្ឃយអោយសិក្សា។
ឈ្មោះច្បាប់គន្លងព្រះពុទ្ធដីកា
សូមទ្រង់មេត្តាជ្រាបព្រះទ័យ។
ពុំត្រូវទំនងក្រិក្រវិន័យ
ក្រូញក្រាបសិរសីក្រោមព្រះបាទ។
អភ័យទោសខ្ញុំសូមអនុញ្ញាត
សង្ឃជាល្អស្អាតខ្ញុំមិនថា។
បើខ្ញុំកុហកខូចមុសា
និដ្ឋិតាសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ។

១២០

ក្មេងណាប្រាថ្នាបូសធ្វើសង្ឃ
អោយមើលតំរាប់លោកអ្នកចេះ
អ្នកម្តាយអូរពុកអោយឈ្មោះអ៊ូ
អាពុកឈ្មោះ អ៊ុក មានស័ក្តិងារ
ក្នុងខែត្រភ្នំពេញឃុំកំបូល
អាពុកអ្នកម្តាយឈ្មោះពញា ម៉ុក
អ្នកម្តាយអាពុកបងប្អូនជិត
ជូនតាផ្សំផ្គុំជាតំណ
បង្កើតពីដើមគំនិត
បានបែកចែងច្បាប់ប្រាប់មហាជន

អោយស្វែងតំរង់រៀនតំរះ
កុំដេកតែអេះតិះរៀលគ្នា។
ពូជពង្សអំបូរខ្មែរអ្នកជា
ចៅពញាធម្មធារាធ្វើមេស្រុក។
ជាប់ដៅត្រកូលម្ចាស់អង្គ ប៉ុក
គាត់ធ្វើមេស្រុកឃុំស្ពានថ្ម។
ដីទូតមួយពិតពូជចិត្តល្អ
បង្កកើតខ្ញុំទូលបង្គំ ។
ភ័យភិតខ្លាចបាបចង់បានបុណ្យ
បួនច្បាប់ពីមុនជូនរាជការ។

១២៥

បោះពុម្ពសៀវភៅចែកសព្វសាយ

បណ្ណាល័យចាត់ថ្វាយព្រះករុណា

មិនបានថ្វាយផ្ទាល់ដល់ហត្ថា

សូមទ្រង់មេត្តាប្រោសប្រណី

អានកាយប្រណម្យសូមអនុញ្ញាត

ក្រាបក្រោមព្រះបាទព្រះបារមី

ចែងច្បាប់បរមគ្គអត្ថបាលី

សេចក្តីចែងចប់ម៉្លេះហើយហោង។

ព្រះភិរម្យភាសា អ៊ូ ហៅ ឌុយ